

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator												
מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
רבי יוסי מטהר	ותני עלה: [רבי יוסי]	!	■										◊	קבו.
אהייא?		!	^											קבו.
אילימא אסיפא		!	!											קבו.
ת"ק נמי טהורי קא מטהר		!	ז											קבו.
טומאה בתוכה - הבית טמא, אי משום דדרך טומאה לצאת ואי משום דטומאה טמונה בוקעת.	אלא, דקאמר ת"ק:	!	!	■									◊	קבו.
ודקאמרת דרך טומאה לצאת - יכול הוא להוציאה לחצאין או לשורפה במקומה, ודקאמרת טומאה טמונה בוקעת - טומאה טמונה אינה בוקעת	וקא"ל רבי יוסי:	!	!	■									◊	קבו.
ורמי דר' יוסי אדר' יוסי		ז											◊	קבו.
הכלב שאכל בשר מת, ומת הכלב ומוטל על האסקופה, ר"מ אומר: אם יש בצוארו פותח טפח - מביא את הטומאה, ואם לאו - אינו מביא את הטומאה	דתנן: [רבי מאיר]	ז	■	◆									◊	קבו.
רואין מכנגד השקוף ולפנים - הבית טמא, מכנגד השקוף ולחוץ - הבית טהור	רבי יוסי:	ז	■	◆									◊	קבו.
פיו לפנים - הבית טהור, פיו לחוץ - הבית טמא, מפני שטומאה יוצאה דרך שוליו	רבי אלעזר:	ז	■	◆									◊	קבו.
בין כך ובין כך הבית טמא	רבי יהודה בן בתירא:	ז	■	◆									◊	קבו.
מאי לאו אאין בצוארו פותח טפח קאי רבי יוסי, וש"מ: טומאה טמונה בוקעת		ז											◊	קבו.
רואין את חלל הטומאה קתני ורבי יוסי בתרתי פליג וקא"ל לרבי מאיר דקאמרת כי יש בצוארו פותח טפח מביא את הטומאה - אנן בתר חללה אזלינן, ודקא אמרת על האסקופה כולה טמא - מכנגד השקוף ולפנים הבית טמא מכנגד השקוף ולחוץ הבית טהור	רבא:	!											◊	קבו.
רואין את חלל הטומאה.	רב אחא בריה דרבא מתני לה בהדיא, רבי	■												קבו.
ומאן תנא דפליג עליה?					^								◊	קבו.
רבי שמעון הוא					!									קבו.
שלש טומאות פורשות מן המת, שתיים בכל אחת ושלישית אין בהן, ואלו הן: מלא תרווד רקב, ועצם כשעורה, וגולל ודופק	דתניא, רבי שמעון:		■	!									◊	קבו.
מלא תרווד רקב מטמא במשא ובאהל ואינו מטמא במגע, והיכן מגעו - עם אחת מהן			■	■	!								◊	קבו.
עצם כשעורה מטמא במשא ובאהל ואינו מטמא באהל, והיכן אהל - עם אחת מהן			■	■	!								◊	קבו.
גולל ודופק מטמא במגע ובאהל ואינו מטמא במשא, והיכן משאו - עם אחד מהן.			■	■	!								◊	קבו.
קולית נבלה וקולית השרץ וכו'.													■	קבו.
(ויקרא י"א) בנבלתה - ולא בקולית סתומה, יכול אפילו ניקבה? ת"ל: הנוגע יטמא את שאפשר ליגע - טמא, ואת שאי אפשר ליגע - טהור	ת"ר:												■	קבו.
אלא מעתה, בהמה בעורה לא תטמא פוק חזי כמה נקבים יש בה א"ל רב פפא לרבא: אלא מעתה, כוליא בחלבה לא תטמא	רבי זירא לאביי:											ז	◊	קבו.
תא חזי כמה חוטיין נמשכין הימנה.												!	◊	קבו.
חישב עליה לנוקבה ולא ניקבה, מהו? מחוסר נקיבה כמחוסר מעשה דמי, או לא?	בעי רב אושעיא:											^	◊	קבו.
מחוסר נקיבה לאו כמחוסר מעשה דמי.	הדר פשטה: [רב אושעיא]											!	◊	קבו.
ביצת השרץ המרקמת - טהורה, ניקבה כל שהוא - טמא.													■	קבו.
עכבר שחציו בשר וחציו אדמה, הנוגע בבשר - טמא, באדמה - טהור	[ת"ק]												◆	קבו.
אף הנוגע באדמה שכנגד הבשר - טמא.	רבי יהודה:												◆	קבו.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-קדמה O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
(ויקרא י"א) הטמאים - לרבות ביצת השרץ וקולית השרץ, יכול אפי' לא ריקמה - ת"ל: (ויקרא י"א) השרץ מה שרץ שרקם, אף ביצת השרץ שרקמה, יכול אפי' לא ניקבו - ת"ל: הנוגע יטמא את שאפשר ליגע - טמא, ואת שאי אפשר ליגע - טהור, וכמה נקיבתה - כחוט השערה, שאפשר ליגע כחוט השערה.	ת"ר:												■	◇
עכבר שחציו וכו'.													■	<
והוא שהשרץ על פני כולו	רבי יהושע בן לוי:												■	◇
אף הנוגע באדמה שכנגד בשר - טמא	איכא דמתני לה אסיפא, רבי יהודה:												■	<
והוא שהשרץ על פני כולו	רבי יהושע בן לוי:												■	◇
מאן דמתני לה ארישא - כל שכן אסיפא, ומאן דמתני לה אסיפא, אבל רישא - אע"ג דלא השריץ.													■	◇
מתוך שנאמר עכבר שומע אני אפילו עכבר שבים, ששמו עכבר, ודין הוא: טימא בחולדה וטימא בעכבר, מה חולדה - מין הגדל על הארץ, אף עכבר - מין הגדל על הארץ, או כלך לדרך זו: טימא בחולדה וטימא בעכבר, מה חולדה - כל ששמה חולדה, אף עכבר - כל ששמו עכבר, אפי' עכבר שבים ששמו עכבר, ת"ל: (ויקרא י"א) על הארץ	ת"ר:												■	◇
אי על הארץ, יכול: על הארץ - יטמא, ירד לים - לא יטמא, ת"ל: (ויקרא י"א) השורץ - כל מקום ששורץ, או אינו אלא השורץ - כל המשריץ יטמא, שאין משריץ - לא יטמא, אוציא עכבר, שחציו בשר וחציו אדמה שאין פרה ורבה ודין הוא: טימא בחולדה וטימא בעכבר, מה חולדה - כל ששמה חולדה, אף עכבר - כל ששמו עכבר, אביא עכבר שחציו בשר וחציו אדמה או כלך לדרך זו: מה חולדה - פרה ורבה, אף עכבר - פרה ורבה, ת"ל: (ויקרא י"א) בשרץ.													■	◇